

LENINA KAROGS

Iznāk kops 1989. gada
29. martā
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 93 (5942)
SESTDIEN
1989. gada 7. augusta

LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES

LĒMUMS

PAR LATVIJAS PSR VIETĒJO PADOMJU TAUTAS DEPUTĀTU VĒLĒŠANU NOTEIKŠANU

Sakarā ar Latvijas PSR vietējo Tautas deputātu padomju pilnvaru laika izbeigšanos, pamatojoties uz Latvijas PSR Konstitūcijas 97. pantu un Latvijas PSR likuma «Par Latvijas PSR vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām» 14. pantu, Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas Augstākā Padome nolēmj:

Noteikt Latvijas PSR rajonu, pilsētu, Rīgas pilsētas rajonu, ciematu un ciemu padomju tautas deputātu vēlēšanas svētdien, 1989. gada 10. decembrī.

Lēmums stājas spēkā 1989. gada 1. septembrī.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija priekšsēdētājs

A. GORBUNOVS

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija sekretārs

I. DAUDIŠS

Rīgā 1989. gada 29. jūlijā

Līvānu mājas — personīgajā īpašumā

Daudzi — būs ieverojuši, ka Preiļos, blakus SCO ciematam izveidojusies vesela iela no Līvānu mājiņām. Ta tāpa pagājušā gada vasaras nogalē, tagad 10 mājas dzīvo organizācijas ilggadējo darbinieku ģimenes.

Iemītniekiem ir visas ertības: mājiņām pievadīta kopēja siltumtrase, kanalizācija, ir pagrabs un garāžas. Jē galvenais, ka tās nodotas personīgajā īpašumā, kaut gan komunikāciju izbūve organizācijai izmaksājusi 115 tūkstošus rubļu, katrā mājiņā — 34,5 tūkstošus rubļu. Iemītniekiem tikai 20 gadu laikā jāatmaksā puse no mājiņu vērtības.

Darba pietiek visiem

Pats sausākais un siltākais vasaras mēnesis atnesis rūpes kop-saimniecību ļaudīm. Graudaugi novācami, bet dabas untumu pēc šie darbi apstājušies. Arī Dzeržinska kolhozā.

Ko šajās lietainajās un pavēsa-jas dienās dara saimniecība, stāsta agronome Genovefa Elste:

— Turpinām lopbarības sagatavošanu. Ta nu ir, ka šogad mums bagata zaļāju raža. Pašlaik plaujam velno aboliņu un liekām bedres. Kas nu iznāks — skābsiens vai skābarība, redzes vēlāk. Visā-dā ziņā zaļas masas ir pietiekami, lai krietni papildinātu lopbarības krājumus.

Skābsiena un siena jau sagatavots krietni vairāk par plānoto daudzumu. Bet pie skābarības tvertņiem vēl jāpiestrada.

Arī lietus dienas darba iznāk visiem. Citīgi strādāja kaltes. Jo karstajās plāvuma dienās visu graudu būrumu nevareja paspēt sakārtot. Gaudi bija saberti pat darbnīcās, utt. Ta ap viss kūlums izkaltēts un atliek gaidīt nakošos ūraudu bunkurus. Mehanizatori strādā pie ceļu remonta, jo stiprais lietus tos ir krietni sabojājis.

A. VELDRE

Atbildīgi, organizēti un vienoti

Turpinās svarīgs posms Latvijas Komunistiskās partijas CK kārtējā plēnema sagatavošanas gaitā — partijas rajonu un pilsētu komiteju sekretāru zonālās tikšanās ar republikas partijas organizācijas vadītājiem. 31. jūlijā Ludzā pulcējās septiņu republikas austrumu rajonu un pilsētu partijas organizāciju vadītāji, lai, tīkloties ar Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmo sekretāru J. Vagri un Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretāru I. Kezberu, apspriestu Latgales komunistu priekšlikumus par Latvijas komunistu ricības programmas projektu.

Tikšanās atklāja partijas Ludzā rajona komitejas pirmais sekretārs F. Stroganovs, kas klātesošos informēja par dažādo publicēto Latvijas Komunistiskās partijas ricības programmas projektu apspriešanu partijas pirmorganizācijas un par darbu, ko veikusi Latgales partijas organizāciju vadītāji, sagatavojot un rajona presē publicējot savus priekšlikumus plēnēm. Tagad partijas pirmorganizācijas plaši izvērsusies Latgales komunistu priekšlikumu apspriešana.

Tikšanās dalībnieki tos rūpīgi apsprieda un analizēja citu rajonu un LKP CK sekretariāta un no-dalu sarīkavoto priekšlikumu kontekstā. Tika uzsvērts, ka jau šajā plēnēmā jāveic konkrēts organiza-

toriskais darbs, gatavojoties LKP kārtējam, XXV kongresam.

Analizējami sabiedriski politiskos procesus republikā un jauno situāciju, ko radījis Latvijas PSR Augstākās Padomes sesija un tajā pieņemtie lēmumi, tiksšanās dalībnieki uzsvēra, ka tas ir liels solis uz priekšu pārbūves politikas īstenošanas ceļā. Taču būs vēl daudz jādarā, lai pieņemtie lēmumi tiktu praktiski īstenoti katrā rajonā un pilsētā. It īpaši Latgalē, kur daudzas problēmas ir ļoti samilzušas.

Tika uzsvērts, ka acimredzams trūkums sabiedrības dzīvē ir atbildīguma un disciplinētības līmeņa pazemināšanās, kontroles un organizētības pavājināšanās. Tikšanās dalībnieki uzsvēra, ka jāpastiprina atbildība un disciplina saimniecisko, organizatorisko un sociālo problēmu risināšanā, jālauc tāda situācija, ka daudzi vadītāji gan deklarē patstāvību un iniciatīvu, taču būtībā viņi nav atbildīgi tautai par savu konkrēto darbību un tās sekām.

Plaša diskusija izvērsās jautājumā par tālākajiem politiskās un sabiedriskās sistēmas evolūcijas ceļiem Latvijā. Vai mēs ejam uz jaunu vienpartijas sabiedrības kvalitāti, vai arī demokratizācijas process reāli virzās uz daudzpartiju sistēmas veidošanos? Priekšlikumos, ko izstrādājis Latgales zonas partijas vadītāji, uzsvērts, ka re-

publikā faktiski jau izveidojusies daudzpartiju sistēma. Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs J. Vagris noraidīja šo tēzi, tomēr uzsvēra, ka komunisti ir gatavi uz diskusijām par šo problēmu. Novērtēdams darbības programmas projektu, ko izstrādājis CK, viņš atzīmēja, ka šī problēma tiek risināta, pamatojoties nevis uz mūsu emocijām, bet gan uz principiālām konstitucionālajām pozīcijām pārbūves politikas interesēs, kas pilnīgi balstās uz deklarāciju par Latvijas valsts suverenitāti, ko pieņēmusi Latvijas PSR Augstākā Padome.

Runātāji daudz uzmanības veltīja starpnacionālo attiecību problēmām, kultūras attīstībai republikā un Latgales komunistu priekšlikumiem šo problēmu atrisināšanai. Šajā sakarā tika uzsvērts, ka Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnēm jāiestājas par tāda speciāla likumdošanas akta izstrādāšanu, kas atbilstoši pārbūves politikas garam dotu visām Latvijas nacionālajām grupām noteiktas garantijas attiecībā uz to nacionālo un kultūras vajadzību apmierināšanu.

Tikšanās dalībnieki apsprieda organizatoriskos jautājumus, kas saistīti ar Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnema rīkošanu. J. Vagris un I. Kezbers atbildēja uz klātesošo jautājumiem.

LATINFORM

Pēc jaunās adreses...

...šovasar izvietojas Līvānu iecirkņa Valsts androšinas inspekcija. Cetru iedalīto istabīņu pilsētas iznīdkomitejas ekā vietā, kur darbinieki sēdēja gandrīz vai viens otram uz galvas, inspekcija tagad saņema savu rīcību Līvānu mājiņu, kas atrodas Zaļajā iela 4 a.

Ēku buveja Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas kooperatori, darbus vadīja inženieris celtnieks Pēteris Znotiņš. Bet ierīkot telpas palīdzēja mājbuves kombināta ļaudis, kuri izgatavoja sekcijas, iebūvētus skapjus, pacelamus galdus.

Tagad vairāk nekā divi desmiti cilvēku var izvietoties komfortablos apstākļos, ir garderobe, sēžu zāle.

Ne mazāk svarīgi ir tas, ka inspekcija atrodas vienā no visbiežāk apdzīvotajiem pilsētas mikro-rajoniem.

I. IVANOVA

Par vizītkartēm

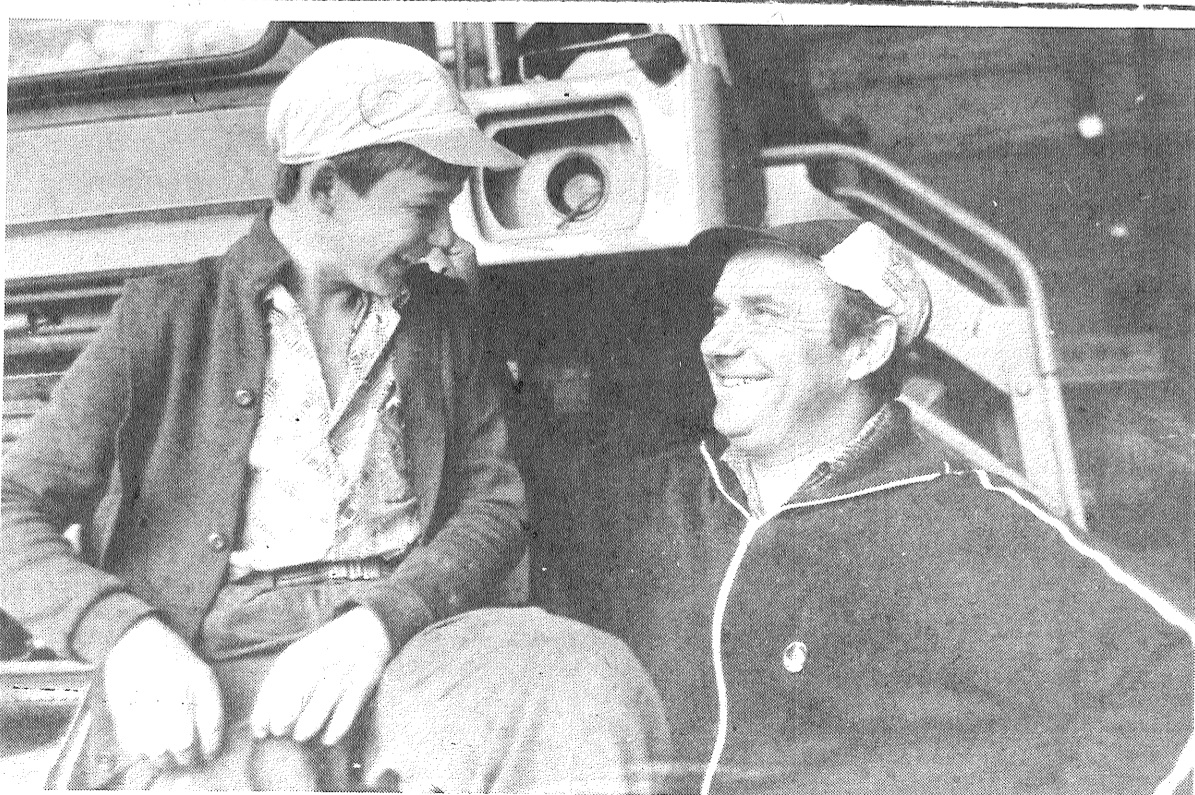
Lai garantētu rajona iedzīvotājiem iegādāties pārtikas produktus un nepieciešamās deficīta preces, ieviestas rajona mēroga vizītkartes. Taču tās būs spēkā tikai šomēnes. Ar 1. septembri rajona mēroga vi-

zītkaršu vieta stāsies republikāniskās vizītkartes.

Tādēļ lūgums iedzīvotājiem nekavēties ar jauno vizītkaršu saņemšanu. Lauku iedzīvotājiem pēc tam jāgriežas ciemu izpildkomite-

jās, pilsētniekiem, kas dzīvo komunālajos dzīvokļos, — dzīvokļu saimniecības pārvaldē, individuālo māju īpašniekiem — darba vietas arodbiedrības komitejā. Lidzi jāņem 3x4 cm formāta fotogrāfija, kuru uzlīmēs vizītkartēm.

Importa deficīta preču iegādē priekšroka joprojām paju biedriem.



Pirmajā augustā, kaut arī visu dienu smikņāja lietus, kolhoza «Sarkanā ausma» mehanizatori nebija bez darba. Radās iespēja tā pa istam pārlūkot kombainus — veikt tehniskās apkopes. Graudu kalšu viri arī nesēdēja dikā. Tāpat šo to pieremontēja

un tīrīja graudus. Kolhozā jau visās platībās nokulti ziemas kvieši un rudzi. Uzsākta miežu un zaļāju sēklinieku kulšana. Ražība — ap 35 centneriem no hektāra. Lidzko lauki apzūs, kombaini atkal izeis

druma novākt ražu. ATELOS: darba ar vācu kombainu vislielāko iekūlumu sasniedzis ilggadējais kombainieris Pēteris Kokorīts (viņu redzam saruna ar dēlu Dzintaru, kurš strādā par kombainiera palīgu);

Jezupinovas kaltes meistars Pēteris Kalvišs. Pamatdarbā Pēteris ir kolhoza mežsargs, bet, ja vajag, tad sezonā apkalpo jaudīgo poļu kaiti. Un strādā godam.

J. SALNAVIESA foto

CEĻA SANITĀRI

Tādu laiku, kāds bija pagājušo trešdien, aviatori devē par lidošanai nelabvēlīgu. Vēl teic, ka tādā laikā saimnieks pat suni nedzen laukā, bet uz dzelzceļa... tas netiek ņemts vērā. Gadās vēl sliktāk — ziemā, kad nakts vidū pēc trauksmes brigādi nosūta ceļu attīrīšanai.

Jūs noteikti jau uzminējāt, par ko tiks runāts: jā, jā, par dzelzceļniekiem — ceļiniekiem, kuriem reti savu uzmanību velta prese. Parasti avīznieki iet pie tiem, kuriem, protams, ne mazāk svarīgs un atbildīgs dienests, bet kuri vieglāk sasniedzami, proti, pie satiksmes dienesta darbiniekiem. Neapstrīdami, taisnība ir Daugavpils ceļa distances priekšniekam Mihailam Jurenko, ar kuru mēs tikāmies Līvānos: ceļinieki — ļaudis, kuri savu darbu paveic nemanāmi, bet ceļš bez viņiem nevar nodzīvot ne dienu. Tēlaini šo dienestu noraksturoja Līvānu stacijas priekšniece Gaļina Aleksejeva — «dzelzceļa sanitāri».

Lūk, arī mēs tajā lietainajā rītā atnācām pie tā saucamajiem «sanitāriem». Tiesa, distances pirmā iecirkņa ceturtajai brigādei tā nebija «zvaigzņu» stunda. Un ne tikai laika apstākļu dēļ. Pie iecirkņa meistarā Kazimira Korotkija bija izsaukts disciplīnas pārkapējis, brigādes klātbūtnē un, acimredzot, vainīgajam klājās plāni.

Jā, problēmu ceļiniekiem ir pietiekoši. Kazimirs burtiski uz pirkstiem saskaitīja tos, kuri patlaban ir viņa balsts. Pa četriem darba gadiem Līvānos celurtās brigādes sastāvs mainījies vairākas reizes. Par veterānu var saukt ja nu vienīgi brigadieru Genādiju Kotovu, kurš savā laikā pabeidza dzelzceļnieku

tehnikumu un nostrādājis «veselus» trīs gadus. Vēl var paļauties uz ceļa montieri Juri Zepu — meistars ar zelta rokām. Ko teikt par citiem: no Līvānu rūpnīcām aiziet ne jau paši labākie un ne

šas, ne siltu pusdienu, darba rīks visbiežāk ir lauznis, lāpsta vai āmurs. Un uz savām divām astoņi kilometri garu ceļa posmu, zem vilcienu riteņiem (viss iecirkņa garums ir 31 kilometrs — no Krustpils līdz Jersikas stacijai). «Talku» sasauc tikai tad, kad ir

dzīvi? — pajautāju Mihailam Jurenko. — Ceļnieka darbs pārsvarā vienmēr ir bijis rokām veicams, — viņš saka. — Taču nevarētu teikt, ka it nemaz nerūpējamiem par saviem cilvēkiem. Pēdējo triju gadu laikā distance saņēma dažas speciālas ierīces. Maz, visiem nepietiek. Darba alga arī neatbilst

Atzīmējot Dzelzceļnieku dienu



● ATTEĻA (no kreisās): brigadieris Genādijs Kotovs, meistarš Kazimirs Korotkijs un distances priekšnieks Mihails Jurenko. J. SALNAVIESA foto

katrs pēc paša vēlēšanās. Bet dzelzceļš ir spiests pieņemt visus. Jo dabūt vērtīgu darbinieku ir ļoti sarežģīti — te nav ne karstas du-

lielāki remonts, kad nomaina slīdes, gulšņus, pārmijas. Vārdu sakot, nav nekāda prestiža profesija. — Un nekādu cerību uz labāku

slodzēm (bet pie mums strādā arī sievietes). Tāpat domājam arī par to: gribam panākt augstākajās instancēs, lai izskatītu darba algas

pieauguma un darba ražīguma paaugstināšanas attiecības, bet ekonomētie naudas līdzekļi, bez šaubām, tiks ieguldīti strādnieku darba algas paaugstināšanā. Un tomēr tā būs stingrā atkarība no ceļu kvalitātes. Starp citu, pirmais iecirknis šajā ziņā ir viens no labākajiem distancē.

Laikam, ne mazums nopelnu šeit ir meistaram Kazimiram Korotkijam. Solīja jaunam lauku puisim dzimtajā Vitebskas zemē agronoma karjeru, taču izvēle bija par labu dzelzceļam. Strādāja Rostovas apgabalā, lika Baikāla — Amūras maģistrāles slīdes (viņš ir viens no četriem, ko apbalvoja ar medaļu «Par BAMA celtniecību»), pēc tam palika Daugavpils distancē. Jau sauca Kazimiru uz Līvāniem, piedāvāja paaugstinājumu, taču viņš atteicās, tāpat kā savā laikā deva priekšroku dzelzceļnieku mājiņai pilsētas malienē komfortablā dzīvokļa vietā — stiprs tomēr zemnieka gars. Mainīt darbu un dzīves vietu pagaidām nedomā. Kāpēc gan? Dažs labs viņa vecākais kolēģis mazās starpstacijās nostrādājis līdz «Goda dzelzceļnieka» nosaukumam. Bet pavisam kopā rajonā tādi ir trīs un, kā teica priekšnieks, rajons šai ziņā ir vienīgais distancē. Saka, ka Kazimiram viss vēl priekšā. Jo viņam tikai trīsdesmit divi gadi.

Iespējams, ka šķice par Līvānu ceļiniekiem nesānāca tik svētdien ga. Dzelzceļš pašlaik pārdzīvo savus neēt ne labākos laikus. Tomēr būsim optimisti.

I. KOROLOVA

Latgales pirmā atmoda

(Turpinājums. Sākums 92. numurā.)

«Gaisma» asi kritizēja feodālisma izpausmes un paliekas carisma politikā, saimnieciskajā dzīvē un kultūrā, tā iestājās pirmām kārtām par Vitebskas latgaliešu un Augškurzemes darba cilvēku tiesībām, tādēļ, ka «latviešu lielākā daļa šinī malā ir zemnieki, muižu kalpi un mazāku fabriku strādnieki, bet «Gaisma» vispirms aizstāvēs darbaļaudis, apgaismos viņu smago dzīvi...».

«Gaisma» atsedz tos vēsturiskos cēloņus, kas ir Latgales atpalicības pamatā, un izsaka ticību jaunā laika revolucionārajām pārvērtībām: «Vecie ieradumi, vecā kārtība jau gāžas» — rakstīja «Gaisma» I. numura ievadrakstā, — «vecie mūri, kas mūs apspieda, krit un (...) brīvība kā spilgta saule uzlec un spīd pār mūsu sētām.»

Avīze izvirza tam laikam progresīvu agrāro reformu — zemes atsavināšanu muižniekiem un lētu izpirkšanu zemniekiem. «Ne zaldāti un kazaki vajadzīgi zemnieku nomierināšanai, bet zeme un maize. (...) Nav nekā stiprāka par tautu, kad tā ceļas. (...) Zemi vajadzēs paņemt no kunga muižas.» 1906. gada vairākos avīzes numuros publicētas zemnieku vēstules no Latgales apriņķiem par smago dzīvi un krasajām sociālajām ne-taisnībām. «Gaisma» aicina zemniekus apvienoties nesamierināmajā cīņā pret izsūcējiem. Avīze iespējami lešķrieviski ar ārzemju ziņas, raksta par politikas, tiesību, zinātnes, lauksaimniecības, skolu un literatūras jautājumiem. Fr. Kempa nepiekrīt tiem (Fr. Trasunam u. c.), kas uzskata, ka prese un grāmatas jādrūka latviešu literatūrajā vidus-dialektā. Fr. Kempa pilnīgi pamatoti pierādīja, ka tas ir pāragri, ka latgaliešu prese un literatūra ir nepieciešama, jo latgaliešu vairs literāro valodu nepārvalda vai vāji zina. Viņš atzīmēja arī, ka ar laiku, ceļoties izglībtai, dialektu starpība zudīs un varēs rakstīt vienotā latviešu valodā. «Arī mēs šim mērķim strādāsim.» saka Fr. Kempa rakstā, kas iztirzā valodas jautājumus.

PĒTERIS ZEILE.

profesors, filozofijas zinātņu doktors

«Gaismai» bija liela nozīme latgaliešu literatūras attīstības stimulēšanā. Tiek publicēti izcilāko formas literāro darbu tulkojumi un pārlikumi no krievu un latviešu literārās valodas, Latgales autoru proza (Mukt-Kvedera, Indr. Leidumnika — O. Skrindas, Rubīna u. c.) darbi, Latgala — Fr. Kempa, O. Skrindas, Vimbara u. c. dzejoli, publicistika. Literārie darbi pauž progresīvas un revolucionāras tendences. Tos caurstrāvo gan skaudri reālistiskas, gan arī nemierpilna romantiskas tendences.

«Gaisma» ir laicīgs, taču ne antirelīģisks vai ateistisks izdevums. Avīze kritizē baznīcas kalpotājus tajos gadījumos, kad tie, sašaurinādami kultūras izpratni, traucēja tautas, īpaši jaunatnes vispusīgu apgaismošanu, jaunatnes attīstību. Šāda objektīvi kritiska «Gaismas» attieksme kaitināja baznīcas ortodoksālos pārstāvjus un viņu boikota rezultātā avīze bija spiesta pārtraukt iznākšanu. So pašu cēloņu dēļ drīz pēc iznākšanas savas gaitas bija spiests pārtraukt arī pirmais latgaliešu literatūras, zinību, mākslas un sabiedriskais (sabiedrības) žurnāls «Austrā», kurā tika ievietoti stāsti, dzejoli, publicistika, raksti par tautsaimniecību, latviešu un latgaliešu valodas jautājumiem u. c. materiāli. Toreiz latgaliešu izdevumus izplatīja pie baznīcām, tāpēc baznīcai nevēlamus izdevumus vareja viegli bloķēt.

Kaut arī otrai laicīgajai avīzei «Jaunas Zinias» nebija tā spara pilnā pirmreizīguma un radikālisma, taču arī sava mērenā liberālisma ietvaros tā veica tautai vajadzīgu darbu. No 1906. gada līdz 1912. gadam latgaļu avīzniecība ir baznīckungu rokās. Tikai ar 1912. gadu, kad sāk iznākt «Jaunas Zinias», šī «vienvaldība» zūd. Tas liecina par politisko un kultūras spēku diferencēšanos Latgalē. Tie paši spēki, kas nodzēsa Fr. Kempa «Gaismu», tiecas nospiest arī «Jaunas Zinias», taču tas vairs neizdodas. Izaugusi inteliģence, labāk organizēta no baznīcas neatkarīgā avīze izplatīšana, arī lasītājos radušās alkas pēc daudzveidības. Un to avīze lielā mērā spēj īstenot.

Avīze daudz raksta par jaunu saimniekošanas formu — kooperāciju. Plaši apgaismo latgaliešu strādnieku stāvokli Pēterburgā un Rīgā, latgaliešu kalpu stāvokli Baltijā. Avīze cīnās pret pārpološanas un pārkrievošanas tendencēm Latgalē, uzstājas par ciešu sakaru nodibināšanos starp Latgali un Baltijas latviešu novadiem, regulāri informē par dzīvi Vidzemē un Kurzemē. Tādējādi avīzei ir svarīga nozīme ceļa sagatavošanā latviešu tautas konsolidācijā un novadu apvienošanā nedalāmā suverēnā valstī. «Jaunas Zinias» publicē daudz literāru darbu, īpaši sekmē latgaliešu dzejas attīstību. Te savu talantu izvērs un attīsta nazīstamais dzejnieks Juris Pabērzs un vēl daži citi autori.

Arī baznīckungu izdotās avīzes nevar vērtēt viennozīmīgi un viennusīgi, kā tas nereti noticis agrāk. Īpaši tas sakāms par Kazimira Skrindas «Dryvu», kas iznāca veselus desmit gadus Pēterpilī, bet īsi pirms slegšanas — Rēzeknē. Salīdzinājumā ar savu priekšteču avīzēm. K. Skrinda «Dryva» piešķīra liberālāku raksturu, iesaistīja tajā arī laicīgās inteliģences pārstāvjus, izdeva lauksaimniecības pielikumu, kā arī pielikumu, veltītu garīgās, resp., reliģiskās dzīves jautājumiem. «Dryva» publicēja arī daudz literāro darbu, arī laicīgo dzeju.

Līdz ar citiem izdevumiem «Dryva» nesa tautā dzīvo, skaidro latgaliešu vārdu, līdz ar to veica galveno kultūras misiju — neļāva pārtrūkt domas un gara caurviju stīgojumam daudz gadu ilgāmbā. G. Manteifeļa iedibinātās kalendāra tradīcijas Latgalē un latgaļu valodā atmodas laikā turpināja Fr. Kempa ar savu «Daugavas latvisko kalendāru» (1905. — 1913.), A. Skrinda — ar «Dryvas» kalendāru (1913. — 1917.), Ed. Kozlovskis un P. Liepiņš ar «Latgales latvisko kalendāru» 1917. gadam (1916). Līdzās praktiskai rakstura materiāliem kalendāros tika publicēti daudz latgaliešu autoru literāro darbu. Redzamāko literātu vidū, kas publicējās ka-

lendāros, var minēt Letgalīti (Fr. Kempu), I. Ladusānu, I. Asanu, J. Pabērzu, Fr. Trasunu, Ed. Kozlovskis, P. Lipiņu, S. Pučānu, S. Cunski u. c.

Labākie latgaliešu dzejoli, kuri kopš 1905. gada publicēti periodiskā un kalendāros, tiek apkopoti pirmajā latgaliešu dzejas antoloģijā «Kūkle» (1914.). Sakārtotājs ir viens no šīs dzejas pārstāvējiem I. Leidumniks (A. Skrinda) grāmatas priekšvārdā atzīmēja, ka pagājuši desmit gadi, kopš latgaļi atguvuši drukas brīvību. Drukas aizlieguma laikā latgaļiem draudēja draudīga tumsa un sakušana ar ballkrieviem — katoļiem. Kr. Barona «Latvju Dainās» ir ietverts ap 200 tūkstoši tautas dziesmu, tai skaitā latgaliešu. Tā ir mūsu pirmā apvienošanās, kurai jāseko citām — arī profesionālās dzejas laukā. Tas ir sākums. «Ceru, ka pēc ūtrim desmit gadiem mums byus pīcdesmit taidu «Kūkle.» cerīgi ievadu nobeidz O. Skrinda — Leidumniks.

Kā jau pirmajā šāda veida izdevumā, atrodam ne mazums dažādu literāru grumbulu. Taču atdzejiojumos, lokalizējumos un domineiošajā oriģināldzejā iezīmējas dažādu rokkrastu, satūrisko un izteiksmes modeļu meklējumi. Līdzās dabas, mīlestības, filozofiskajai lirikai īpaši dominanti veido dzejoli ar nacionālpatriotisku saturu. Tos caurstrāvo mīlestības iūtas pret dzimto Latgali un plašāko tēvzemi — Latviju, tieksme pēc vienības. ģara gaismas, labākas dzīves. Varbūt vistiesāk atmodas laika ģaru pauzē Fr. Kempa dzejolis «Tāvu zeme».

Tāvu zeme, vōrgu zeme,
Ko tu oļi tūsmumā?
Čelis, tovas dryvas, pļovas
Sābri kojom samynā.

Tāvu zeme, paplet acis,
Veris, ģaismas saule lāc:
Sābri pļauņ jau zalta kvišus,
Tavs teirums vēļ nav sāts.

Tāvu zeme, vōrgu zeme,
Čelis, sovus dāļus sauc:
Veris, cik vēļ dorba priksā
Un cik toļ jau sveši ļauds!

Citā — liriska rakstura dzejoli «Latgalei» Fr. Kempa pauzē dziļu sīrsnību pret Latgali, tās dabu un cilvēkiem.

Posoki, broleit, kur syltōka saule,
Kur pučēitas skaitōkas zid,
Kur sīrsneības vairok, kur
meilōki vordī,
Kur meitīnes skaneigok dzid.
(Turpinājums sekos.)

Vietalva gaida ciemiņus

Nu jau daudzus gadus augusta pirmajā svētdienā Vietalvā. Stučkas rajonā, uz tradicionālo tikšanos ierodas veterāni no 130. latviešu strēlnieku korpusa un citām daļām un vienībām, kas piedalījās Vidzemes atbrīvošanā no fašistiskajiem iebrucējiem.

— Sogad šīs svinības, kas veltītas atbrīvošanas kauju 45. gadskārtai, paredzēts rīkot 6. augustā, — stāsta 130. latviešu strēlnieku korpusa veterānu padomes priekšsēdētājs, Latvijas PSR Nopelni bagātais kultūras darbinieks E. Teže. Svētki sāksies pulksten 12 Aiviekstes krastā, vietā, kur padomju karavīri forsēja šo upi. Par to liecina nesenu uzstādītais piemiņas akmens. Šeit notiks arī veterānu reģistrācija. Pēc tam autobusu kolonna ar svētku dalībniekiem un viesiem dosies uz Vietalvas baznīcas drupām. Atjaunotajā baznīcas tornī ierīkots Lielā Tēvijas kara muzejs. Pulksten 14 tur notiks kritušo piemiņai veltīts sēru mitiņš, kurā pieminēs bijušā latviešu nacionālā formējuma karavīrus: Pulksten 16 Vietalvas brāļu kapos notiks svinīga ceremonija zem to daļu karogiem, kas piedalījās 1944. gada augustā kaujās. Kopā ar veterāniem godināt kritušo piemiņu ieradīsies arī jaunieši, kas piedalījās republikas komjaunatnes CK organizētajā pārgājienā pa latviešu strēlnieku korpusa cīņu vietām. Vidzemes atbrīvošanas svētki beigsies ar koncertu gleznainajā Vēsetas krastā.

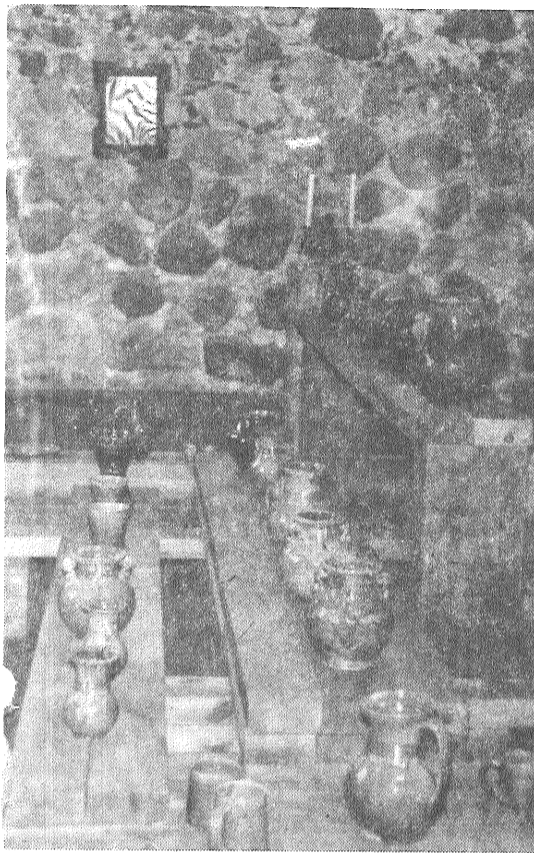
LATINFORM

Visi kad atgriežas mājās

Kultūras dzīve



Zīmīga ir šī sezona J. Raiņa muzeja Jasmuižā. Tā saistīta ar atgriešanās motīviem. Bet labāk visu pēc kārtas.



Raiņa mājā skatāma izstāde «Raiņa vēsturiskā drāma «Imanta», kuras moto — «Imanta nevaid miris...». Muzeja ir iedibinājusies ļoti veiksmīga tradīcija: katru gadu veidot izstādi, kas veltīta kādam konkrētam rakstnieka literārajam darbam. Aizvadītajā gadā tika atzīmēta «Apdziedāšanas dziesmu» simtgade.

Nepabeigtajai lugai «Imants», kurai Raiņis bija uzrakstījis visai apjomīgu fragmentu un radāmo domu kopu, ir ilgstoša un visai sarežģīta vēsture. Pats dzejnieks savā laikā atzīmēja: «Ja ievēro, ka pirmais mēģinājums izteikti «Imanta» vielu dramatiskā veidā pieder pie ģimnāzijas gadiem, tad šī fragmenta gaita ir pat garāka nekā «Kurbada» gaita.»

Ģimnāzijas gados iecerētajam «Imanta» (vēlākajos gados rakstnieks lietojis formas «Imanta», «Imants» un dažkārt arī «Im») variantam ir vienreizēja nozīme Raiņa radošajā biogrāfijā. Tas bija nākamā dzejnieka — augošanas, meklējošas, tikko sevi apzināties sākušas mākslinieka personības pirmais mēģinājums izteikties drāmas formā un, kā rakstīja Aspazija atmiņās par Raiņi, reizē arī pirmais apliecinājums viņa dramaturga dotībā.

Ģimnāzija Raiņis sāka dzīvi interesēties par latviešu tautas pagātni un tās vēsturiskajiem likteņiem; viņa uzmanību piesaistīja Latviešu Indriķa un Baltazara Rusova hronikas, G. Merkela «Latvieši», J. Alunāna, K. Biezbarža, K. Valdemāra un citu jaunalotiešu darbi. Par vielas avotu savai pirmajai lugai viņš izvēlējās G. Merkela «latviešu teikums» «Vanems Imanta», kurā bija attēlota tautas cīņa pret vacu lebrucējiem.

Dramaturga izlēle dažādos viņa dzīves posmos veidojušies četri daļdarbu projekti, kuri uzlūkojami kā natstāvīgas, atšķirīgi izstrādātas idejiski mākslinieciskas vienības un kuras citu ar citu saista galvenokārt tikai izmantojamā viela. Tādēļ ļoti zīmīgs ir Baibas Ducmanes darbs šīs izstādes sagatavošanā un izveidošanā. Aplūkojamā izstāde ne tikai ļauj iepazīties ar dzejnieka domas evolūciju līdz variantam, kad «Imanta» varētu dot «vēsturisku un literārisku pamatojumu valstij un tautībai» un šī luga varētu kļūt par vienu no darbiem, kas noslegtu veselu viņa dzīves posmu, bet arī ar šī darba skatuves gaitām.

1917. gada «Imanta» fragmenti kopā ar «Kurbada» un «Kaja Grakha» pabeigtajām ainām 1965. gadā bija iekļauti Raiņa 100. dzimšanas dienai veltītajā A. Upīša Valsts Akadēmiskā drāmas teātra iestudējumā «Viņš trīsreiz sauca mani». Imanta lomā bija I. Burāns.

Seit redzamas mākslinieka J. Kugas skices, starp tām arī iespējams Raiņa nepabeigtais portrets.

Ar gadiem dzejnieks no jauna atgriezās pie sava nepabeigtā darba, arī mēs šodien, jauna valstiskuma apjēgšanas brīdī, atgriezīamies pie Raiņa domām par tautas valsti.

Otra mūsu atgriešanās būtu pie tautas mākslas. Pie Silajāņu keramikas. Pie izbijuša, bet vai zaudēta jēdziena? Sādu domu gājienam rosina atkalredzēšanās ar LPSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka Polikarpa Vilcāna darbiem. Un veicinās arī jauno keramiķu Viktora Pankova, Aivara Gutāna un Jāņa Lizdika izstādes atklāšana 13. augustā.

Redzamākos panākumus no viņiem pagaidām ir guvis Tautas daiļamāta meistars Viktors Pankovs. Dzimis 1958. gadā. Strādā Rēzeknes rajona Greiškānu ciema Niperovā. Keramikā iemaņas Viktors ir apguvis ražošanas apvienībā «Latvijas keramika» un A. Paulāna Rēzeknes Tautas studijā. V. Pankovs ir izveidojis savu īpatnējo dekoratīvo šķīvju apdares panēmieni, grīdas vāzu stilu. Viņa stiprā puse — saimniecības trauki, sevišķi svēpētie un puķu podi. Keramikā ir piedalījies izstādēs Rēzeknē, Liepājā, Krāslavā, Gulbenē, Ludzā, Maskavā, Plovdivā. Viņam ir bijušas personālizstādes Rēzeknē, Ludzā, Rokišķos un Kupišķos.

Ar Viktoru vienā gadā dzimušais Aivars Gutāns arī strādā Rēzeknes rajonā un ir jau Tautas daiļamāta meistara godā. Pēdējos gados viņš ir stipri ietekmējies no Evalda Vasilevskā, padziļināti pēta senākās podniecības tradīcijas; šeit tad arī smēļ ierosmes sava radošā rokkraksta veidošanai. Arī viņš ir piedalījies izstādēs: Rēzeknē, Krāslavā, Rīgā, Maskavā. Aivaram ir bijusi personālizstāde Rīgā (1987.).

Trīs gadus jaunāks par saviem kolēģiem ir Tautas daiļamāta meistars Jānis Lizdiks. Viņš strādā Rēzeknes rajona Strūžānos. Keramikā ir bei-

dzis Rēzeknes lītišķas mākslas vidusskolu un jau ir paguvis kļūt par spilgti izteiktu Latgales dekoratīvās keramikas pārstāvi, kura darinājumos veiksmīgi apvienojas formu smalkums ar izteikti plastiskajiem un grafiskajiem rotājumiem. Viņa darbi ir pabijuši izstādēs Rēzeknē, Krāslavā, Liepājā, Rīgā, Plovdivā.

Tieši 13. augusts Jasmuižā kļūs par lielo atgriešanās dienu. Pulksten 15.00 šeit atklās izstādi «Latgalešu rakstnieki trimdā». Tās vadmotīvs — «Gājputnu dziesma atgriežas mājās».

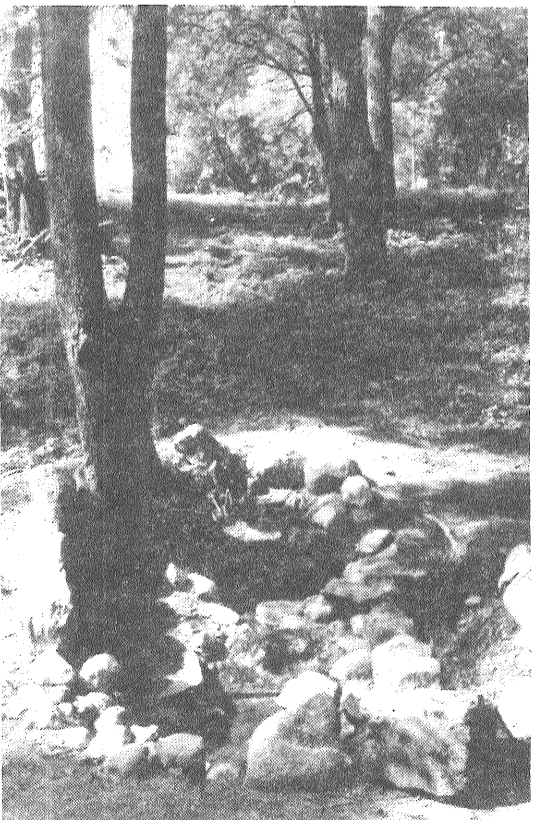
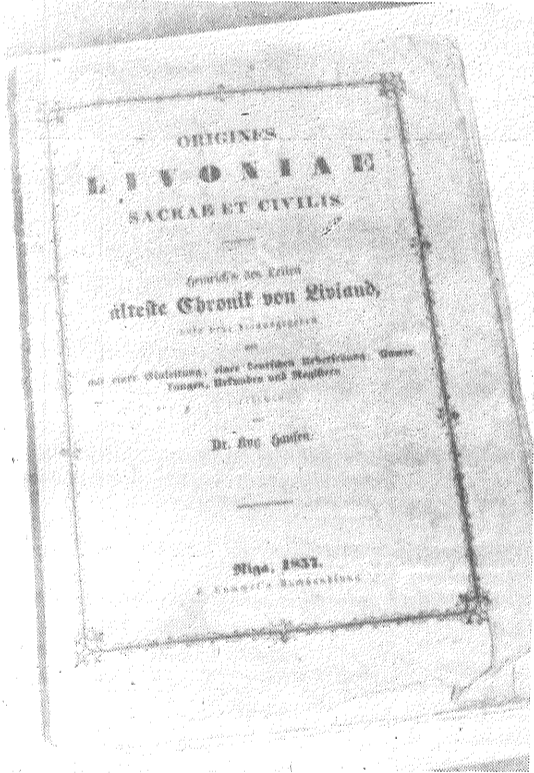
Daudziem no mums vēl spilgtā atmiņā ir palicis «Latvijas» televīzijas raidījuma «Latgola» aprīļa pielikums «Latgolas sāns». Literāts no Rietumvācijas pilsētas Minsieres Alberts Spogis «rādīja» turienes bibliotēkā sakrāto bagātīgo svešatnē nokļuvušo latgalešu pēckara gados sarakstītās vai no jauna izdotās vecās literatūras klāstu, stāstīja par ārvalstīs mītošo tautiešu padarīto. Runa bija par tur iedibinātā Andrieva Jurdža fonda un Latgales izdevniecības jaunu veikumu, kas ir visai nozīmīgs. Trīmdas gados regulāri iznāk žurnāls «Dzeive», avīze «Latgola», «Tāvu zemes kalendārs». Iznākuši jau septiņi sējumi «Acta Latgalica», kuros publicējas arī daži Latvijā dzīvojošie autori (vēsturnieks H. Strods, valodnieks A. Bredakšs). Klaidu latgaleši izdevuši vairāk nekā 130 grāmatas. Krievu daļa no tām būs skatāma šajā priekš mums unikālajā izstādē. Ražgāko autoru vidū mināmi Mikēlis Bukšs, Vladislavs Locis—Vaidešs, Marija Andžāne—Strode, Ontons Dzeņs, Jons Grīšāns, Leonards Latkovskis, Vladislavs Bojars, Ontons Rupaiņš, Jons Pūrmaliņš, Jons Klīdzējs, kā arī citi literāti. Šeit būs iespēja iepazīties ar Latgales literātu mantojumu, kas pagaidām gandrīz viss nobēdzināts no tautas, kaut arī pieder tai.

Zīmīgi, ka šī ekspozīcija izvietosies pēc ugunsgrēka atjaunotajā izstāžu zālē. Atgriežas grāmatas, atgriežas telpas, atgriežas paši latgaleši. Tieši latgalešu kultūras biedrību aktīvistu, kas šajās dienās pulcējas mūsu pusē uz konferenci par garīgumu, būs pirmie izstādes vērtētāji. Atgriežas pat stārķi. Nesen bija pajucis viņu mājoklis, kuru mūsu acu priekšā atjaunoja Rīgas industriālā politehniskuma ekoloģiskās grupas puīši.

Jasmuiža atjaunojas, sakopjas. Dzidr un vēss ir avotūdens. Arvien jaušamākas kļūst topošā brīvdabas teātra aprīses. Pamatdarbi tiks paveikti jau šovasar un tiks iesēta zāļi. Pirmos uzvedumus šeit redzēsim jau nākošajā sezonā.

Gājputnu dziesma atgriežas mājās. Mājās, kur avota veldzējums, kur svētēla svētība. Mājās, kur mūsu saknes.

V. ROMANOVSKIS



- ATTEĻOS:
 - Raiņa piezīmes ir palikušas uz Latviešu Indriķa Livonijas hronikas lappusēm;
 - ieskats P. Vilcāna keramikas izstādē, fotomateriāli par P. Vilcānu;
 - katram veldzi sniedz avots;
 - stārķi paši izraugās būvmateriālus un seko, kā tiek atjaunota viņu mītne.
- J. SILICKA foto



Par ūdens — purva putnu medību termiņiem un laikiem

Saskaņā ar «Nolikumu par medībām un medību platību apsaimniekošanu Latvijas PSR teritorijā» apvienība «Latvijas mežs» nosaka sekojošus medību termiņus:

1. Pīlēm, lauciem, ūdensvistiņām, gaurām un mērkaziņām — no šī gada 5. augusta plkst. 16.00 līdz šī gada 30. septembrim tikai sestdienās, svētdienās un trešdienās, bet no šī gada 1. oktobra līdz 5. novembrim — katru dienu;

2. Sējas un baltpiers zosim — no šī gada 16. līdz 30. septembrim sestdienās, svētdienās un trešdienās, bet no šī gada 1. oktobra — katru dienu;

3. Lauku baložiem — no šī gada 5. augusta līdz šī gada 30. septembrim 1. punktā noteiktajos laikos;

4. Māju baložiem — no šī gada 5. augusta līdz šī gada 31. septembrim 1. punktā noteiktajos laikos, un no 1. oktobra līdz 1990. gada 15. martam — katru dienu;

5. Slokām — no šī gada 1. oktobra līdz šī gada 5. novembrim;

6. Mezīrbēm — no šī gada 2. līdz 30. septembrim 1. punktā noteiktajos laikos, un no šī gada 1. oktobra līdz 1990. gada 31. janvārim;

7. Fazāniem — no šī gada 1. oktobra līdz 1990. gada 31. janvārim.

Medību kārtību un laikus Babītes un Lubānas ezeros nosaka Latvijas mednieku un makšķernieku biedrība, Engures ezerā — VKMB Baltijas kara apgabala Padome un Lielauces ezerā — LLA.

Medības Vidzemes jūrmalā no Kuivīziem līdz Ainažiem noliegta. Izņēmuma veidā, saskaņojot ar Zivsaimniecības administrāciju, medības atļautas zivju diķos atklāšanas dienās 1989. gada 5. un 6. augustā ar platību izmantotāju izdotajām atļaujām.

Iedzīvotāju drošības un nolukā izveidot ūdensputnu miera zonu, 1989. gadā putnu medības noliegta Bolderājas diķos, Lielupe no deltas līdz Gātupei, Bullupē, Juglas, Lielajā un Mazajā Baltezerā, Kišezerā, Lielām un Mazajām Juglas upes no deltām līdz apvedceļam, Gaujā no deltas ar tām pieguļošajām plāvm līdz tiltam ceļā Rīga — Tallina, Daugavā no deltas līdz Rīgas HES aizsprostam un Gaujas Nacionālā parka teritorijā.

Viens mednieks vienā kalendāra dienā drīkst nomedīt piecas pīles. Maksa par atļauju 5 rubļi.

Jebkurā gadījumā medības atļautas tikai atļaujā minētajās platībās un tās obligāti piesakāmas mežizstrādes iecirkņi, paziņojot medību vietu un laiku.

Ugunsbīstamības periodā medniekiem stingri jāievēro ugunsdrošības noteikumi mežā vai tā tuvumā. Kurt ugunsgrākus, nomet degošus serkociņus un izsmēkus mežā un tā tuvumā stingri aizliegts. Par ievērotiem ugunsgrēkiem nekavējoties ziņot meža sardzei un piedalīties ugunsgrēku dzēšanā.

I. JEĻISEJEVS,

LPSR mednieku un makšķernieku biedrības Preiļu nodaļas vecākais mednieku saimniecības medību vadītājs

Kontrolē sabiedrība

SOSNOVIJBORA (Leņingradas apgabals). V. I. Leņina Leņingradas atomelektrostacijas darbu līdztekus štata speciālistiem tagad kontrole arī sabiedrība. Tur sākusī darboties speciāla grupa, ko paritijas Sosnovijboras pilsētas komi-

teja izveidojusi asociācija «Zaļā pasaule». Deputāti, pētniecības centru zinātniskie darbinieki, žurnālisti un ekologi nolēmuši kopīgiem spēkiem līdzēt atomelektrostacijai atrīboties no «slepniekības» tās darbā. TASS

Aicina mācīties Pazinojumi Līdzjutības

OGRES

43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

šūšanas iekārtu operatores, adītājas, vērpejas. Mācību ilgums 3 gadi. Lenšu iekārtu operatori. Mācību ilgums 1 gads. Uzņem jauniešus ar 8 — 11 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas prakse nopelnītās summas. Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpsanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

JAUNAGLONAS

58. ARODVIDUSSKOLA

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs: plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (ar iemaņām izpildīt remontatslēdznieka darbus). Mācību ilgums — trīs gadi;

pavārs (mācības krievu valodā). Mācību ilgums — 2 gadi 8,5 mēneši;

lauku celtniecības meistars. Mācību ilgums — divi gadi; traktorists mašīnists (uzņem no 16,5 gadiem). Mācību ilgums — viens gads;

mehānizētās slaukšanas meistars. Mācību ilgums — viens gads; cepējs, mīklas veidotājs, mīklas dalīšanas darbu mašīnists. Konditors. Mācību ilgums — trīs gadi (mācības latviešu valodā);

automobiļu remonta atslēdznieks, «C», «B» kategorijas autovadītājs. Mācību ilgums — viens gads (ar vidējo izglītību).

Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts nodrošināšanā. Audzēkņi, kuri mācās uz labi un teicami, saņem stipendiju — 10 rubļu.

Arodvidusskolas adrese: Preiļu rajons, s. n. «Jaunaglona», 58. arodvidusskola. Tālrunis: 65721 vai 65742.

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu: Nostājas blakus tev draugi un klusē. Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (A. Skujīņa)

Negaidīto skumju brīdī esam kopā ar Annu Seili, VIRU pārargri smiltājā izvadot.

Jermaku fermas kolektīvs

Velti liepas raudas zelta asaras, Vīpam atnāks daudzas vasaras. — Tikai tev šī bija pēdējā...

Dalam bēdu smagumu ar mūsu ilggadējo darbinieci Annu Ļubarti sakarā ar DELA traģisko nāvi.

Rušonas skolas-bērnu dārza kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjutību Jānim Ļubartam sakarā ar DELA traģisko nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas maizuta bāzes kolektīvs

Mirklis, un — jau par vēlu, Neko nevar grozīt, Musu kvelumam, mūsu želumam Vairs nav nozīmes. (M. Caklais)

Kad pāri DZIVESBIEDRA takai klājas smilšu un ziedu sega, esam kopā ar darbābiedri Annu Seili lielajās bedās.

Leņina kolhoza speciālisti

JELGAVAS

LINU RAZOSANAS

APVIENĪBAS

«LATVIJAS LINI»

ARODSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audzējas, vērpejas, lenču salicējas — priekšdziju vērpejas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8 — 11 klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartīņas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

36. ARODVIDUSSKOLA

Valmierā, Vadu ielā 3.

(telefons 32345).

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

ar atstangadīgo izglītību stikla šķiedras ieguves operatores,

stikla šķiedras spoletāja, stikla šķiedras audēja-kontroliere,

sieviešu virsapģērbu drēbnieces (uzņem ar nosūtījumu), mācības latviešu valodā, mācību ilgums 3 gadi, ir bezmaksas kopmītne, uzturs, apģērbs, audzēkņi saņem 50 procentus no nopelnītā.

Ar vidusskolas izglītību skaitļojamo mašīnu operatori, mācības latviešu valodā, mācību ilgums 1 gads, ir bezmaksas kopmītne, stipendija 30 rubļi.

MAINA labu divstābu dzīvokli ar ērtībām Līvānos pret personīgo maju Preiļos vai Līvānos. Zvanīt pa tālruni 43698.

TUVOJAS RĀZAS SVĒTKI — APKŪLĪBAS.

Ja jūms jau ir zināms svētku laiks un ir vēlēšanās tajos redzēt pazīstamus aktierus vai dzirdēt labu mūziku, lūdz savlaicīgi zvanīt pa telefonu 22365 vai 21592.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs izsaka līdzjutību Jānim Ļubartam sakarā ar DELA Jura traģisko nāvi.

OLAINES

35. ARODVIDUSSKOLA

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

apmācības laiks ar astonu klašu izglītību — 3 gadi; galdnieks (apmācību valoda — latviešu).

kontrolē mērinstrumentu un automātikas atslēdznieks (mācību valoda — krievu, latviešu), ķīmiskās analīzes laborants (mācību valoda — latviešu, krievu),

apmācību laiks ar 9 klašu izglītību — 2 gadi; cepējs konditors (mācību valoda — krievu),

plastmasu pārstrādes iekārtas operators (mācību valoda — krievu).

piena produkcijas ražošanas meistars (mācību valoda — latviešu).

apmācības laiks ar vidējo izglītību — līdz 10 mēnešiem;

ķīmiskās analīzes laborants (mācību valoda — latviešu, krievu),

galdnieks (mācību valoda — latviešu).

kontrolē mērinstrumentu un automātikas atslēdznieks (mācību valoda — latviešu, krievu).

Skolas adrese: 229014, Rīgas rajons, Olaine, Mendeļejeva ielā 8, ieeja no Leņina ielas. Tālrunis: 963355, 963339, 963063. Uzņemšanas komisija strādā no plkst. 9.00 līdz 17.00, sestdienā līdz plkst. 14.00.

RAJONA PATĒRĒTĀJU

BIEDRĪBU SAVIENĪBAS

SAGĀDES UN RAZOSANAS

APVIENĪBA

Iepērk no iedzīvotājiem nogatavojušās pilādzogas — 0,25 rubļi par vienu kilogramu, aronijas — 0,45 rubļi par vienu kilogramu, brūklenes — 2 rubļi par vienu kilogramu. Aroniju ogām un pilādzogām jābūt bez kātiņiem.

Pieņem visos sagādes un ražošanas apvienības punktos un noliktavās.

RAJONA PATĒRĒTĀJU

BIEDRĪBU SAVIENĪBAI

steidzami vajadzīgi:

desu izstrādājumu sējēja (vidējā darba alga — 200 — 250 rubļi) krāvējs lauksaimniecības produktu noliktavā sagādes sezonai (vidējā darba alga — 180 — 200 rubļi).

Uzziņas pa tālruniem: 22094, 22230.

Paliec, mat, smaidā, Paliec, mat, giastā, Paliec, mat, jaukā bērniņas stāstā. (M. Bārbale)

Izsakām visdziļāko līdzjutību Jurim Abrickim, MĀTI uz kapu kalniņu aizvadot. Leņina kolhoza arodkomitejas kolektīvs

Lai labā, apkļususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļā maizi dod. (L. Vāczemnieks)

Izsakām dziļu līdzjutību Innai Sahovai sakarā ar TĒVA nāvi. Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas kolektīvs

Atnāc, dēls, un atstāj kapu kalnā smeldzi,

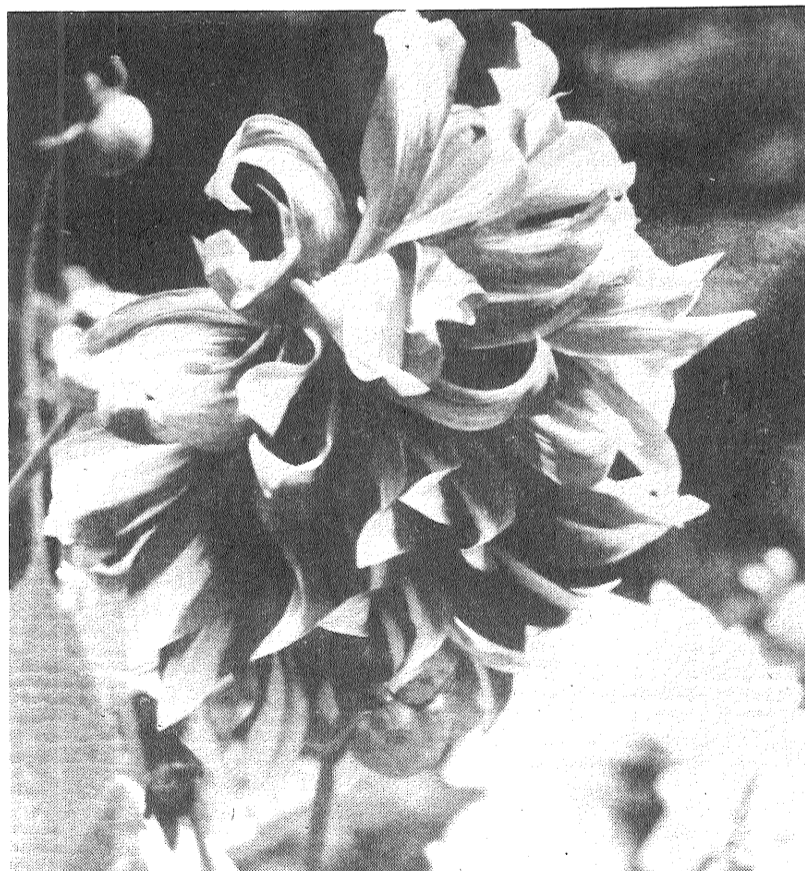
Atstāj asaras un skumjas, lai šeit dus.

Paņem līdzī dzīvei spēka veldzi, Mātes piemiņa tad vienmēr dārga būs.

(B. Saulītis)

Lai dzimtas zemes vēji dzied kļusu mūža dziesmu Jura Abricka MĀMULAI.

Arod biedrības rajona komiteja



□ Atvasaras cirtainā skaistule.

J. ZANDES foto

Redaktora v. L. ZENKEVICA

LEŅINA KAROGS

MOSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, gramatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība tipogrāfija «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 303 eksemplāri (latviešu valodā — 10 057 eks., krievu valodā — 4 246 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1014.